

Nr 2003

av herr Olsson i Edane m. fl.

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1974:166 med förslag till ändringar i naturvårdslagen (1964:822) och skogsvårdslagen (1948:237), m. m.

I propositionen föreslås dels vissa ändringar i naturvårdslagen, dels också vissa ändringar i skogsvårdslagen. De ändringar som föreslås i skogsvårdslagen knyter i stor utsträckning an till naturvårdsintressena och vi motionärer anser det som mycket värdefullt att naturvårdens intressen skall beaktas i skogsbruket. Detta understryks också i remissyttrandena där bland annat LO påpekar angelägenheten av att den framtida skogspolitiken och skyddet för naturmiljön så långt som möjligt bringas i harmoni med varandra.

Vi delar dock de synpunkter som förts fram beträffande sysselsättningen i skogsbruket från bland annat arbetsmarknadsstyrelsen och Svenska skogsarbetareförbundet, nämligen att några generella restriktioner i fråga om mekaniseringstakt eller avverkningsskäl inte av sysselsättningskäl bör rekommenderas.

Frågan om återväxtåtgärder i skogsbruket ägnas stort utrymme i propositionen, och detta är synnerligen viktigt med hänsyn till den råvarubrist som vi kan ha att se fram emot på grund av den överavverkning som i dag sker på många håll i landet. Återväxtåtgärderna behöver intensifieras och vidtas utan dröjsmål efter slutavverkning.

Vi ansluter oss därför till uppfattningen att kraven på att återväxtåtgärder skall vidtas så snart som möjligt efter avverkning bör skärpas.

Departementschefen framhåller att man i vissa fall skall lämna fröträd eller trädgrupper. I det sammanhanget är det angeläget påpeka att detta under inga omständigheter får vara motiv som fritar markägaren från ansvar för återväxtåtgärder i form av hyggesrensningar, markberedningar eller planteringar.

I anslutning till föreslagen lydelse i 1 § i förslag till ändring i skogsvårdslagen (1948:237) där det heter att skogsmark med därå växande skog bör genom utnyttjande på lämpligt sätt av markens virkesalstrande förmåga skötas så, att tillfredsställande ekonomiskt utbyte vinnes och, såvitt möjligt, i huvudsak jämn avkastning erhålles, vill vi motionärer anföra följande:

För att denna i 1 § skogsvårdslagen angivna målsättningen skall kunna uppnås krävs enligt vår uppfattning större befogenheter från skogsvårdsstyrelsens sida än vad som nu är fallet.

Det gäller i de fall skogsägare uraktlåter att låta avverka gammal, mogen avverkningssbar skog, bestånd som inte längre har någon växtkraft utan

i stället angrips av rötskador och dylikt. Då vi redan på vissa håll i landet kan spåra en viss brist på råvara för den på senare år starkt utbyggda sågverks- och massaindustrin, måste det vara nationalekonomiskt ofördelaktigt att inte avverka i gamla skogsbestånd.

I många fall rör det sig om skogsmark tillhörande sterbhus, vars ägare av skilda skäl inte har intresse av att avverka skog. Från både råvarusynpunkt och sysselsättningssynpunkt måste det vara angeläget att mogen skog avverkas och att även dessa arealer så snart som möjligt blir föremål för återväxtåtgärder.

Enligt nu gällande skogsvårdslagen äger inte skogsvårdsstyrelsen rätt att ingripa och föranstalta om avverkning i fall som ovan angetts. Däremot förfogar skogsvårdsstyrelsen över medel att stoppa avverkning som sker i yngre, växande bestånd. Detta förhållande upplever både skogsägare och skogsarbetarkåren som inkonsekvent.

Vi vill därför förorda att de ändringar av skogsvårdslagen som nu föreslås i proposition nr 166 även beaktar de i motionen framförda synpunkterna.

Större befogenheter för skogsvårdsstyrelsen att ingripa och medverka till att gamla skogsbestånd förnyas skulle i hög grad bidra till att intentionerna i den i propositionen föreslagna lydelsen i 1 § skogsvårdslagen uppfylldes.

Det kan ifrågasättas om inte skogsvårdslagen borde innehålla en *vanhåndsparagraf* för att förhindra de grövsta försyndelserna mot det allmänna kravet om att skogsmark skall skötas så, att den ger skördar för framtiden.

För att komma till rätta med de problem som ovan anförts vill vi föreslå en lagstiftning om *avverkningsstvång* för sådana skogsägare som medvetet missköter sitt skogskapital genom att inte avverka eller restaurera sina skogar, framför allt i de äldre och övermogna bestånden. Dessa skogsmarker kan betraktas som av de enskilda skapade, lokala impediment i en kanhända för övrigt produktiv omgivning.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär förslag till lag om avverkningsstvång i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 27 november 1974

GUNNAR OLSSON (s)

i Edane

OTTO STADLING (s)

IVAR HÖGSTRÖM (s)

OVE KARLSSON (s)

i Malung